

ud fra hvilke Betragtninger man egentlig mente med Føje at kunne begrunde Forhøjelsen, men jeg fremhævede tillige, at for saa vidt det kunde godtgøres, at Københavns Kommunes Politiudgifter vare blevne væsentlig forøgede derved, at Udgifterne til den kriminelle Retspleje og hvad dermed staaar i Forbindelse, vare stegne stærkt, kunde der være Grund for Statskassen til at forøge Bidraget, idet Udgifterne til Retsplejen ellers i det hele afholdes af Statskassen. Der er da i Aar fra Regeringen fremkommet en Række Oplysninger, hvoraf det synes mig utvivlsomt at fremgaa, at de Udgifter til Retsplejen, som udredes af Københavns Kommune, ere stegne betydelig. Det viser sig, at Udgifterne til den kriminelle Aetspleje og Fængselsvæsenet, som ere indbefattede i Politiudgifterne, i 1864 vare 57,000 Kr., medens de i 1898 ere stegne til 362,000 Kr., altsaa en absolut Stigning af over 300,000 Kr. Stigningen er mindre, men dog ogsaa meget betydelig, naar den beregnes i Forhold til Folketallet; der er da en forholdsvis Merudgift paa 242,000 Kr. Hvis man endelig sammenholder de nævnte Udgifter med de samlede Politiudgifter, viser det sig, at de i 1864 udgjorde 16 pCt., i 1898 28 pCt. af det hele Beløb, altsaa en Forøgelse paa 12 pCt., hvilket beregnet af hele Udgiftsbeløbet bliver en Merudgift af 155,000 Kr. Hvorledes man end vil stille Beregningen op, er der ingen Tvivl om, at der er kommet til at paahvile Københavns Kommune væsentlig større Udgifter i Anledning af Retsplejen end for 30 Aar siden. Nu skal jeg gerne erkende, at om disse 37,000 Kr. betales til Københavns Kommune eller ikke, er en Sag, som der vel næppe er Grund til at gøre alt for store Ophævelser over, thi i Sammenligning med den hele Udgift til Politivæsenet, som paahviler Københavns Kommune, forslaa disse 37,000 Kr., hvis jeg maa bruge et meget profant Udtryk, ikke mere end en Skrædder i Helvede. Samtlige Københavns Politiudgifter, selv bortset fra betydelige ekstraordinære Udgifter til Fængselsbygninger, vare i 1895 over 1 Mill. Kr., mens de i hele det øvrige Land vare knap 1½ Mill. Kr. Udgiften uden for København beløb sig til 78 Øre pr. Individ, medens den i København var 315 Øre eller godt og vel det firedobbelte; i Landdistrikterne alene var den endog kun 65 Øre pr. Individ, hvilket kun er en Femtedel mod København. Stigningen siden 1868 er meget betydelig, ikke blot absolut, men ogsaa forholdsvis; thi den Gang

vare Udgifterne i København 300,000 Kr., i det øvrige Land 800,000, hvilket er henholdsvis 173 og 52 Øre pr. Individ, saaledes at Stigningen uden for København er 26 og for København 142 Øre, eller 5—6 Gange saa meget i København som udenfor. Nu skal jeg ikke bestride, at man med nogen Føje kan sige, at Udgifterne til Politi netop ere en Udgift, der naturlig maa være større i en stor By end under de simplere og jævner Forhold paa Landet; men det kan paa den anden Side ogsaa med Føje fremføres, at Hovedstadens Politi ofte direkte eller indirekte bidrager til Retssikkerheden i Landet som Helhed. I Betragtning af alt dette har jeg derfor ikke kunnet se rettere, end at der med de nu foreliggende Oplysninger er Grund til at tiltræde dette Forslag, og uden at jeg antager, at Københavnerne ville jamre sig alt for forskrækkelig, hvis disse 37,000 Kr. ikke skulde blive bevilgede, skal jeg dog henstille til Tinget denne Gang ikke at nægte dette beskedne Beløb. — Betænkningens Nr. 71 og 72 give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. — Nr. 73 omhandler et Forslag om at yde et Tilskud til en praktiserende Læge, der maatte ned sætte sig paa Femø. Fra Sogneraadet og Amdsraadet er tilsagt et Bidrag hertil af 500 Kr. og det er foreslaaet, at Staten skal give 700 Kr. Vi pleje imidlertid at følge som fast Regel, at Statstilskuddet ikke sættes højere end de kommunale Bidrag, og vi foreslaa følgerig, at Beløbet nedsættes til 500 Kr. I Sammenhæng hermed bliver der at give Distriktslægen paa Fejø en Erstatning for Tab af Praksis paa 500 Kr., men denne Skadesløsholdelse ydes kun den nuværende Distriktslæge og bortfalder, naar han fratræder sin Stilling. — Under Nr. 74 omhandles en Udvidelse af Vandværket ved Oringe Sindssygeanstalt, et Forslag, som ikke er fuldt oplyst for Udvalget, og hvortil dets Stilling derfor forbeholdes. — Nr. 75 og 76 give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. — Derimod maa jeg sige et Par Ord om Betænkningen Nr. 77. Der har hidtil til Forsøg og Undervisning i Landbrug paa Færøerne været ydet en Bevilling af 1,700 Kr., som har været tilstaaet Brugeren af Fæstegaarden Kirkebø. Resultaterne af denne Bevilling, som har været ydet gennem en længere Aarrække, synes imidlertid at være lidet tilfredsstillende, og Lagtinget har derfor indstillet, at den ophører, eller har i alt Fald ikke villet tilraade, at den fortsættes. Derimod er der fremkommet Forslag om, at der bevilges 2,000 Kr.